

LANCENDORFER IGNÁC

Az 1284-es számú tehervonat

*Kerekeit tompára köszörülték,
fájjon neki a balál is,
ne csak az élet!
Lélegzetét görcsbe csomózta –
mégis lábon bordott ki
harminckét évet.*

*Orosz rulettet játszott ön-
magával, s tudta, itt csak
ő lehet vesztes.
Kiberélt álmait felmutatta,
de nem hívta senki:
bújj ide, kedves!*

*Kerekeit tompára köszörülték.
Húsz méteren toltta maga
előtt a vonat.
Elvetélt szerelmeit hívta
sikongva a táj összeomló
díszlete alatt.*

*Lépte bekong a verseinkbe,
köztünk jár-kei ő, nevet és
megfedd néhanap.
Orosz rulettet játszott ön-
magával, s megtette,
amit nem szabad.*

*Lélegzetét görcsbe csomózta.
Szemére álmat a Mama kék
köténye lebbent.
A pályaudvar hídján egy alak,
s a mélyben hallgatag vagonok
várják a reggelt.*

LANCENDORFER IGNÁC (1963) Székesfehérváron él, jogászként dolgozik. Több néven publikál. Utóbbi kötete: *Hármaskönyv* (Filep Sándor festőművésszel közösen, 2010).